

rêtà bine-voitorù cõtre toți, da tóte explicațiunile necesarie aquellora quarí se amăgisserõ, și nu respingea pe nimeni, fãrõ a-lũ face sã remãnã mulțumit prin amabilitatea respunsurilor salle. Tatãlũ Riemann își formã o frumósã opiniune de aquestũ june, și se convinse quõ nu se încelasse luând decisiunea a se adresa la dẽnsulũ; — quõcĩ fisio-nomia sa îi însufflã o nespusã încredere.

Dupẽ que Albrecht își terminã affacerile, fãcũ semnũ bẽtrãnului sã-lũ urmeđe. Ajungẽnd a casã, ellũ offerì lui Riemann óre-quarí bẽturi recoritóre, apoi illũ invitã sã-ĩ vorbescã deschisũ, queea que aquesta fãcũ fãrõ rezervã.

Albrecht illũ ascultã cu atenziune. Quãnd Riemann terminã, ellũ îi disse : « Catã sã-ți mãrturisescũ quõ aquestã affacere este fórte delicatã; nu pentru dumneata, quare restituiesci corónei unũ diamantũ que i s'a rãpitũ, ci pentru sclavũ, autorulũ furtului, și pentru soldatulũ quare a devenitũ complicele lui; quõcĩ, precum ți-am mai spus înainte de plecarea dumitalle de aici, aquestã crimã este pedepsitã fórte aspru. Cu tóte astea imi vine în minte unũ miđlocũ de a regula aquestã affacere. Dumneata scii quõ juna nóstrã imperatrice este germanã. Ea își iubesce patria, și protege, prequãtũ îi ẽ cu putințã, pe toți Germanii quare vinũ sã se